Yuko Hasegawa: *Nytt Sensorium –*

asdada

en utvei fra moderniseringens feilskjær

Av Mylène Ferrand Lointier

Yuko Hasegawa, kan du være så snill og introdusere oss for utstillinga di ved ZKM og fortelle oss hva som skiller den fra den til Bruno Latour?

Utsillinga mi 'New Sensorium' er kritisk til logosentrismen og antroposentrismen til mange populære utstillinger. Verden har forandra seg mye, og å gå tilbake til arkiverte presentasjoner er for enkelt etter min mening. Om du skulle komme til å gå på kunstutstillinger vil du se at arkiverte presentasjoner krever en helt annen tolkning og distanse. Ser vi på det som skjedde ved ZKM, alle utstillingene hadde det samme formatet, samme museografi, samme type informasjonsmateriale. Jeg synes det blir for monotont. Derfor ville jeg lage noe annet. Samtidig er jeg også imot ideen at 'New Sensorium' er en kompensasjon for mangel på, eller en korrespondent for eksisterende alternativ.

Betyr dette at du allerede *før* du så 'Reset Modernity!' visste hvilken retning Bruno Latour ville ta?

Ja, på grunn av hans posisjon som filosof, som personen som skriver bøker. Jeg har sett forskjellige utstillinger av filosofer som Jacques Derrida, Jean-François Lyotard osv, og aller er basert på fotografi og tekst. Men ei utstilling handler ikke bare om å gjøre ting i 2D eller 3D. Ei utstilling handler om å manifestere ei erfaring av et eller annet slag. Derfor forklarer jeg utstillinga mi som ei

Phoca PDF

asdada

reise.
aasd

Hvordan valgte du ut kunstnere og arbeid?

Jeg lagde fire slags kapittel og tenkte på ideer til kunstnere som foreslår nye økologier, nye miljø, i stedet for å gjeninnsette gamle. For det andre tenkte jeg på materialer som kunne være ledende objekter mot en ny type framtid. For det tredje, en materialitet og en ny type fysikalitet, altså en ny form for sensasjon. For det fjerde tenkte jeg på transcendente, hjemlige, eksisterende kunstformer som leder til noe nytt, og ikke tradisjonelle former. Dette er hovedtemaene.

Kan du være så snill og fortelle oss noe om det Bruno Latourpekte på: det faktum at å snakke om globalitet ikke nødvendigvis betyr å vise fram store, interaktive installasjoner?

Hans kommentar kommer mye fra en conceptor, og er basert på det metafysiske. Jeg er en utøvende, og for meg er det viktig å sette opp en form for scene. På den store gårdsplassen satte jeg opp et stykke som er helt fysisk, og et som er noe helt annet.

Du nevnte antroposentrisme tidligere, hvordan henvender du deg til den non-human verden i ‘New Sensorium’?

Humane og and non-humane er det same. Du kan se dette i showets materialitet, gravitet og utførelse. Alt dette har ikke noe å gjøre med mennesket. Vi gir bare en slags mening til det, basert på vår egen begrensede presepsjon. Materialet er utførelsen. Et annet verk ‘Paranoiapp’ (2015), av Valia Fetisov, Nicolay Spesivtsev og Dzina Zhuk, demonstrerer hvordan arbeidet fundamentalt sett handler om de digitale kamarenes scanneprosess, og derfor er en slags konjugert og integertert prosess mellom human persepsjon og «maskinell persepsjon». Dette er et spesielt øyeblikk som fokuserer på blikk og på en spesiell spektakularitet: at denne typen bilder blir tatt av ei maskin gir oss spennende opplevelser. Dette er også en interaksjon. For eksempel, om

Phoca PDF

asdada
en kvinne har et våpen blir hun ei kvinne med et våpen,
aasd
~~forskjellig fra ei kvinne uten våpen. På et slikt tidspunkt~~ er vi totalt hybride, en ny type skapning. Våpenet er ikke bare et instrument, det har blitt skapt dels som en tilstedeværelse. Den humane og den non-humane presepsjonen har overlappa og blir konjugerte.

Er dette din definisjon av animisme?

Animisme har ingen ting med speciesisme å gjøre. Animisme er en ny animisme.

Hva med linken kunst/økologi

Vi må glemme hva et menneske er. Mennesket tar avgjørelser og balanserer. Økologi, derimot, er et spørsmål om *for hva og for hvem*? Bakterier og virus er også deler av økosystemet, vi må begynne å tenke på plattformene deres som sammenlignbare med våre egne.Økologien er for dominert av menneskets synspunkt; fra et utilitaristisk perspektiv.

I showet til Bruno Latour er noen kunstnere også aktivister. Hva synes du om det?

Aktivister bruker estetikk til å lage sine presentasjoner, mens kunstnere har mange måter å underøke og transformere omgivelsene på. Som kurator kan jeg stille dem ut sammen. Men fra kunstens synsvinkel er definisjonene deres helt og nødvendigvis forskjellige. Kunst kan være deler av ulike sider: kunst ekstetikk, kultur, filosofi, mening osv. Men bare kunst kan bestå som kunst i historien, forstått som ei overlevd historie basert på menneskers bestemmelse av sin arv, og som må bli preservert som en essensiell del av deres kultur. Det er en sterk konkurranse om å overleve i kunsthistoria. Den består ikke av pop-up hendinger, og på den måten er ikke kunsthistorie historie. Den spesifikke rikdommen til kunsten består heller av etterfølgeres

Phoca PDF

asdada

reappropriasjoner som en form for kvalifisert læring fra (kunst) historie.

aasd

Hva er da din definisjon av kunst?

Kunst kan være en fantastisk aktivitet utført av mennesker for å gjøre om bevisstheten sin til former. I prosessen med å skape kunst kan du inkludere non-humane vesener som dyr, og du kan bruke andre typer instrumenter, men kunst er kun definert av mennesker. Den blir aldri delt med andre vesener. Jeg er også veldig interessert i kulturell geografi og hvordan man kan aktivere nye typer byer. En ide jeg undersøker for tida omhandler hvordan kunnskap er knytta til kroppslige minner, og også hvordan dette reflekterer forholdet mellom mennesker som kropper , og binder dem alle til hverandre.

Er modernitet for deg noe som helt må forkastes?

Modernitet er fortsatt her, hun fortsetter. Modernitet er ikke død. Men det jeg setter pris på i Bruno Latour sine bøker, og det som virkelig inspirerer meg er hvordan han kritiserte vestens subjekt/objekt dualisme, og at han nærmet seg non-antropologisk forskning i vitenskapshistoria. Jeg er også veldig interessert i vitenskap, ikke som spesialist, men som et menneske som ser etter framskritt.

Hva med det “post-humane”, etter Rosi Braidotti sin ide om en forlenga interkoneksjon melloom oss selvet og andre, non-humane inkludert?

Det “post-humane ” er faktisk veldig knytta til fortidas mennesker, til vår egen opprinnelse. Vi er hybrider med dyra, gjennom reinkarnasjon. Ideen om cyborg, som du kan se i det japanske manga *Ghost in the Shell* av Masamune Shirow (1995). Kroppene våre er bare skall. Vi er hybrid-gjenferd av hjerne og sinn.

Phoca PDF